

Αλέξ. Κ. Παπαδερός

Αφιέρωμα στη μνήμη του Νηλ Όλντεν Άρμστρονγκ

Το απόγευμα της Κυριακής, 20 Ιουλίου 1969, την ώρα που είχε προβλεφθεί ότι θα γίνει η προσεδήφιση του διαστημοπλοίου «Απόλλων 11» με τους πρώτους ανθρώπους στη Σελήνη (6.00 μ.μ.) τελέσθηκε με πρωτοβουλία της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης ειδική ιεροτελεστία στην Ι. Μονή Γωνιάς Χανίων υπέρ ευοδώσεως της ιστορικής εκείνης αποστολής. Προεξήρχε ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίος, περιστοιχιζόμενος από πολλούς ιερείς. Παρέστησαν πολλοί Κρήτες και αλλοδαποί, κυρίως Αμερικανοί. Το δεύτερο στιχηρό (Πάντα χορηγεί τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον...) και την ΕΥΧΗ συνέθεσε ο Γεν. Διευθυντής της Ακαδημίας Αλέξ. Κ. Παπαδερός.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Διάκονος: Εὐλόγησον Δέσποτα

Ἱερεύς: Εὐλογητός...

Ἀναγνώστης: Ψαλμός 148^{ος}

Στιχηρά

Χορός:

Σέ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάση τῇ κτίσει... (Ἑσπερινὸς Σαββάτου, πλ. β').

Πάντα χορηγεί τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διανοίας φωτίζει, ἐπιστήμην τελειοῖ, οὐρανοὺς τῷ ἀνθρώπῳ διήνοιξε, πρὸς ἀστέρας ἀνόδους ἐπέτρεψεν, ὄλην συγκροτεῖ τὴν τοῦ σύμπαντος φύσιν. Ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα Σοι.

Δοξολογία

Μικρά συναπτή

Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

.....

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν ἐπιστήμῃ καὶ τεχνουργίᾳ διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ φωτισμοῦ αὐτῶν καὶ εὐοδώσεως τοῦ κατὰ Θεὸν ἔργου αὐτῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων Σου Νήλ, Ἐντουϊν καὶ Μάικελ, τῶν μακρὰν τῆς γῆς τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπ' ἐλπίδι διαπορευομένων, ὑγείας, σωτηρίας, ἀντιλήψεως καὶ διαφυλάξεως αὐτῶν.

Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων...

Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἀρχιερεύς:

ΕΥΧΗ

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας καὶ δυνατός,
ὁ τὸ χάος εἰς κόσμον μεταμορφώσας,

ὁ κατασκευάσας τὴν γῆν ἐν σοφίᾳ
καὶ κατακοσμήσας τοὺς οὐρανοὺς δι' ἀστέρων,
ὁ θεμελιώσας τὰ σύμπαντα τῷ δακτύλῳ τῷ Σῶ.

Ναί, Κύριε παντοκράτορ,
ὁ ποιήσας φωστῆρα μέγαν εἰς ἀρχάς τῆς ἡμέρας
καὶ φωστῆρα ἐλάσσω εἰς ἀρχάς τῆς νυκτός
καὶ θέσας αὐτούς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ,
ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους·
ὁ κραταῖος καὶ φοβερός ἐν ἰσχύϊ,
ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν·
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται·
ὁ ἐνδυσάμενος μεγαλοπρέπειαν
καὶ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ὁ ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν,
ὁ τιθεὶς ὑδατόρρυτα νέφη τὴν ἐπίβασίν Σου,
ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ἐξαποστέλλων τοὺς ἀγγέλους Σου οὐρανόθεν
ὡσεὶ φλόγα πυρός.

Ὁ Ἥλιαν τὸν Θεσβίτην, τεθρίππῳ ἄρματι πυρίνῳ
οὐρανὸν διηππεύοντα, ἀεροβάτην πυρφόρον
καὶ διφρηλάτην ἀναδείξας οὐρανοδρόμον.

Ὁ καταβάς εἰς Ὄρος Σινᾶ ἐν νεφέλῃ
καὶ παραδοὺς Μωυσῆ ἐντολὰς σωτηρίου·
εἶτα δὲ καὶ τὸν Μονογενῆ Σου Υἱὸν καταπέμψας τῷ κόσμῳ,
τοῦ διανοῖξαι τῷ Σταυρῷ οὐρανοὺς κεκλεισμένους,
ἀναστάντα δὲ πάλιν εἰς οὐρανοὺς ἀναλαβὼν
ἐν νεφέλῃ καὶ δόξῃ.

Ὁ τὸν Ἀπόστολόν Σου οὐρανοβάμονα ἀναδείξας
καὶ ἕως τρίτου οὐρανοῦ ἀναρπάσας,
ἐνθα ἄρρητα ῥήματα ἤκουσεν,
ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.

Ναί, Κύριε πανοικτίρμον,
ὁ ποιήσας ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα τὴν Σὴν

καὶ στεφανώσας αὐτὸν δόξη καὶ τιμῇ·
Σὺ αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου φιλανθρώπως κατέστησας·
Σὺ τῷ Πνεύματί Σου τῷ Ἁγίῳ κατελάμπρυνας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν,
εἰς τὸ μελετᾶν τὰ θαυμάσιά Σου
καὶ κατανοεῖν τῶν μεγαλουργιῶν Σου τὸ πλήθος·
Σὺ δέδωκας αὐτῷ λογισμὸν καὶ σοφίαν
εἰς τὸ διερευνᾶν τὰς τῆς φύσεως δομὰς καὶ τοὺς ὅρους
καὶ προάγεσθαι ἐν ἐπιστήμῃ καὶ γνώσει,
καὶ μηχανὰς τεχνουργεῖν ἀφθόνως ποικίλας
εἰς θεραπείαν τοῦ λαοῦ Σου καὶ τέρψιν,
Σὺ γὰρ πάντων τῶν φώτων πατήρ, παντογνώστα!

Ἴδου νῦν ἄνθρωπος ἐπιμελεῖα καὶ μόχθῳ
εἰς ἄκρον ἐπιστήμης καὶ τέχνης ἀχθεῖς,
οὐρανοὺς ἀνατρέχει πυροκινήτοις ὀχήμασι,
ζήλω φλεγόμενος τοῦ διακριβῶσαι φύσιν καὶ κάλλος
τῶν κτισμάτων Σου τῶν ἐπέκεινα γῆς.

Ἡμεῖς οὖν θάμβει συνεχόμενοι ἐν ἐκστάσει,
δοξολογίαν ἐκ βαθέων προσφέρομέν σοι
καὶ εὐχαριστίας εὐγνωμόνοις καρδίαις,
τὰ καλά τε καὶ θαυμαστά λογιζόμενοι πάντα,
ὅσα τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐπιτελεῖν ἐπιτρέπεις.

Δεόμεθά Σου δέ, πανάγαθε, ἐκτενῶς,
συγχώρησον καὶ ἀνάπαυσον τοὺς δούλους Σου,
τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν,
τοὺς ἐν ἐργαστηρίῳ καὶ ἐπιστήμῃ,
τοὺς ἐν πειράμασι καὶ κατασκευαῖς
καὶ παντίοις τῶν χειρῶν καὶ τοῦ πνεύματος ἔργοις
τιμίως κεκοπιακότας, τοὺς τε ἀγαπήσαντας τὸ ὄνομά Σου,
καὶ τοὺς ἀγνοῖα καὶ πλάνη παριδόντας τὴν δόξαν Σου.

Χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη... (τρῖς)

Ἐξαιρέτως δεόμεθά Σου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ,
Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν·
συνόδευσον τοὺς δούλους Σου, τοὺς πυρφόρῳ ἀναβάσει
πρὸς ἣν Σὺ ἐποίησας φαεσφόρον φερομένου Σελήνην.
Τείχισον αὐτοὺς τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀύλου Σου δόξης·
παράσχου ῥῶσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν καὶ τοῖς σώμασι·
κατάστησον τὴν αἰθέριον αὐτῶν καὶ ξένην πορείαν

ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν·
ὀδήγησον αὐτοὺς εἰς ποθούμενον τέλος
καὶ ἐπανάγαγε αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἀβλαβεῖς,
ἵνα ἐκδιηγῶνται τῷ κόσμῳ τὰ θαυμάσιά Σου.

Καὶ δὸς αὐτοῖς καὶ τοῖς συνεργοῖς αὐτῶν
καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν καὶ ἡμῖν πᾶσι
πνεῦμα ταπεινοφροσύνης καὶ σωφροσύνης,
πνεῦμα συνέσεως καὶ καταλλαγῆς,
πνεῦμα δικαιοσύνης καὶ πνεῦμα εἰρήνης,
ἵνα μὴ ἐπάρσεως δαιμονικῆς καὶ φιλαυτίας πλησθέντες,
νέαν πειρασώμεθα οἰκοδομεῖν **Βαβέλ**
καὶ εἰς σύγχυσιν πάλιν καὶ χάος καταδυθῶμεν ἀφρόνως·
ἀλλ' ἵνα τὰ ἔργα ἡμῶν ἐν εὐχαριστίᾳ ἀναφέρωμέν Σοι καὶ πίστει.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ ἐποπτεύων τοὺς οὐρανοὺς καὶ συνέχων τὰ πάντα,
ὁ κυβερνήτης τοῦ κόσμου καὶ παντὸς ἀγαθοῦ χορηγός,
καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ μονογενεῖ Σου Υἱῷ καὶ τῷ Παναγίῳ Σου Πνεύματι
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.....